

svangerskabsafbrydelse, og hvilke konsekvenser dette i den konkrete situation kan medføre, kan efter Sundhedsstyrelsens opfattelse ikke vurderes på det foreliggende grundlag. Der kan alt efter omstændighederne være tale om overtrædelse af kravene i lægelovens § 6 om at udvise omhu og samvittighedsfuldhed, herunder i forbindelse med information og samtykke eller kravene om vejledning/information og støtte-samtaler i lovgivningen om svangerskabsafbrydelse.

Det henhører under domstolene at afgøre, om straffelovens bestemmelser om ulovlig tvang kan anses for opfyldt.«

Indenrigs- og Sundhedsministeriet kan hertil tilføje, at klager over overtrædelse af lægelovens § 6 om at udvise omhu og samvittighedsfuldhed samt klager over overtrædelse af §§ 6 og 7 i patientretsstillingsloven vedrørende mangelfuld information eller manglende eller ugyldigt patientsamtykke kan indbringes for Sundhedsvæsenets Patientklagenævn, jf. lov om sundhedsvæsenets centralstyrelse § 12.

I de tilfælde, hvor en læge har fået kritik af Patientklagenævnet enten flere gange for den samme slags virksomhed eller i form af en enkeltstående alvorlig kritik, har Sundhedsstyrelsen mulighed for at påbyde ændring af en kritisk faglig adfærd og i yderste konsekvens for at rejse en sag ved domstolene vedrørende fratagelse af lægens autorisation til at virke som læge.

Uanset denne klageadgang skal det dog understreges, at de særlige regler om vejledning/information og samtykke i forbindelse med svangerskabsafbrydelse, som findes i lov om svangerskabsafbrydelse, går forud for de mere generelle regler i lægeloven og patientretsstillingsloven.«

Socialministeriet har for så vidt angår socialrådgivere oplyst følgende:

»Efter § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område (retssikkerhedsloven) skal kommunen og amtskommunen behandle ansøgninger og spørgsmål om hjælp i forhold til alle de muligheder, der findes for at give hjælp efter den sociale lovgivning, herunder rådgive og vejlede borgeren. Kommunen og amtskommunen skal også være opmærksomme på, om der kan søges om hjælp hos en anden myndighed eller efter anden lovgivning.

Herunder skal der naturligvis tages hensyn til den enkelte borgers situation og muligheder.

Den sociale lovgivning indeholder ikke regler om mulighederne for at gribe ind over for personer ansat i offentlig tjeneste, der presser gravide til at få en provokeret abort.

En socialrådgivers ansættelsesforhold er et forhold mellem kommunen som ansættelsesmyndighed og den pågældende socialrådgiver, og det er derfor, efter Socialministeriets opfattelse, alene kommunen, der har mulighed for at gribe ind med ansættelsesretlige sanktioner, hvis en socialrådgiver overskrider sine beføjelser.«

Spm. nr. S 3973

Til justitsministeren (17/7 03) af:

Tove Videbæk (KRF):

»Vil ministeren oplyse, om der bliver givet tilladelse til provokeret abort, hvis barnet mangler en hånd, fod, arm eller ben?«

Begrundelse

Ifølge Kristeligt Dagblad 17. juli 2003 foreslår lægen ofte en provokeret abort, hvis barnet har et mildt handicap som en manglende hånd m.v. Avisens oplysninger kommer blandt andet fra Karsten Torst Pedersen, der er formand for Landsforeningen for arm- og bendefekter.

Svar (25/7 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Justitsministeriet har i anledning af spørgsmålet anmodet Ankenævnet i Sager om Svangerskabsafbrydelse og Sterilisation om en udtalelse. Justitsministeriet vil vende tilbage til sagen, når udtalelsen fra ankenævnet foreligger.

Supplerende svar (11/8 03)

Justitsministeren (Lene Espersen):

Som det fremgår af Justitsministeriets foreløbige besvarelse af 24. juli 2003, har Justitsministeriet indhentet en udtalelse fra Ankenævnet i Sager om Svangerskabsafbrydelse og Sterilisation.

Det følger af lov om svangerskabsafbrydelse § 3, stk. 1, nr. 3, at en kvinde kan få tilladelse til